Chương 501: Thảm Hoạ Cổng (38) - Reinhardt & Olivia Lanze

(Số từ: 3055)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:53 AM 23/07/2023

—Không lâu sau, tôi đến cảng Mokna.

Suy nghĩ của tôi quay cuồng, cân nhắc xem phải nói gì với Liana trong cuộc gặp gỡ của chúng tôi và những nỗ lực thanh tẩy và trừ tà đang tiến triển như thế nào.

Có nhiều điều để thảo luận và xác minh.

Nhưng khi đến cảng Mokna, tôi cảm thấy một bầu không khí tĩnh lặng đến đáng lo ngại.

"Hình như có gì đó không ổn."

"Thật vậy, nó cứ làm sao ý."

Một số lượng lớn binh lính xếp hàng dọc các bức tường, như thể sẵn sàng chiến đấu.

Cho dù đó là lời cảnh báo từ [Trực giác] hay một thứ gì đó hoàn toàn khác, một linh cảm ớn lạnh chạy dọc sống lưng khiến tôi nổi da gà.

Trong một chuyển động nhanh chóng, tôi nhảy lên trên bức tường.

"Bệ hạ, Ma Vương..."

"Rein... hardt?"

Không chỉ có những người lính có mặt, mà cả Liana nữa, với vẻ mặt trang trọng.

Gương mặt cô lộ vẻ ngạc nhiên xen lẫn tội lỗi, như thể cô không đoán trước được sự xuất hiện của tôi vào lúc này.

"Có chuyện gì vậy?"

"Tớ... Tớ không biết... Tớ thật sự không biết..."

Nước da của Liana đã trở nên xám xịt.

Trên cánh đồng bên ngoài cảng Mokna, một bóng người tiến đến chỗ chúng tôi dưới ánh trăng.

Loạng choạng và lắc lư, họ bê bết máu và mặc áo choàng của một linh mục lộng lẫy.

Bàn tay đẫm máu của họ khiến tôi tự hỏi họ đã làm gì.

Dường như bị ám ảnh, Olivia đến gần Cảng Mokna từ chân trời xa xôi.

"Chuyện này là sao..."

Olivia, người đã mạo hiểm để trục xuất những linh hồn xấu xa và những bóng ma báo thù, giờ đã trở lại Port Mokna, có vẻ như tâm trí của cô ấy đã bị một thế lực vô danh nào đó nuốt chửng.

Một luồng khí nham hiểm tỏa ra từ cô ấy như hơi nước.

Olivia sở hữu khả năng là [Thánh Linh].

Theo như tôi được biết, cô ấy có khả năng kháng cự bẩm sinh đáng kể đối với sự can thiệp hoặc xáo trộn siêu nhiên.

Tuy nhiên, ngay cả Olivia dường như cũng bị điều khiển bởi một thứ gì đó.

Rõ ràng là khả năng của cô ấy đã không mang lại cho cô ấy sự bảo vệ hoàn toàn. Liệu linh hồn báo thù này có đủ mạnh để chế ngự cả tâm trí của Olivia không?

Chứng kiến sự trở lại đáng sợ của Olivia, lảo đảo và dao động sau khi nhận trách nhiệm trừ tà và thanh tẩy, những người lính trên đỉnh bức tường dường như trải qua một cảm giác sợ hãi kỳ lạ.

Tôi không thể nhận ra chính xác những gì đã xảy ra.

Nhưng rõ ràng là Olivia đang bị ảnh hưởng bởi điều gì đó.

Liana quan sát cảnh đó, nét mặt cô đanh lại.

Có phải các Thánh hiệp sĩ và linh mục khác đi cùng cô ấy đã chết?

Bằng chính bàn tay của Olivia?

"Tớ sẽ giải quyết chuyện này. Không ai khác can thiệp." "Hiểu rồi." Liana trịnh trọng gật đầu trước mệnh lệnh ngắn gọn của tôi.

Tôi nhảy xuống khỏi bức tường và đi về phía Olivia, người đang tiến lại gần từ đường chân trời.

Với đôi mắt u ám, Olivia ngắng đầu lên nhìn tôi.

Ánh mắt cô sắc bén.

Dù ở khoảng cách xa nhưng tôi không thể không nhận ra ngay cảm xúc trong mắt cô ấy.

Một khuôn mặt méo mó.

Môi run run.

Nỗi sợ.

Tức giận.

Thù ghét.

Chỉ có những cảm xúc tiêu cực là rõ ràng.

Từ cơ thể của Olivia, giờ đang thể hiện sự khinh bỉ và ghê tởm trắng trợn đối với tôi, một nguồn năng lượng đen tối bắt đầu trào ra.

Olivia đã khai thác sức mạnh của Towan, nữ thần của sự thuần khiết.

Mặc dù cô ấy hiếm khi sử dụng nó, nhưng cô ấy cũng đã thành thạo sức mạnh đối lập, đó là Kier.

Bị áp đảo bởi một linh hồn báo thù đã chết, giờ cô ấy đang nắm giữ sức mạnh của sự thối nát?

Được bao bọc trong năng lượng đen như mực, Olivia tiến lên.

Từ khi nào động tác của cô trở nên đều đặn như vậy? Olivia lao mạnh vào tôi.

Vượt qua một khoảng cách đáng kinh ngạc, cô lại nhảy lên.

Với sự nhanh nhẹn của một con thú hoang, Olivia thu hẹp khoảng cách giữa chúng tôi ngay lập tức.

Đây là trận chiến thực sự đầu tiên của tôi kể từ khi đạt được Master Class.

Tôi chưa bao giờ nghĩ nó sẽ chống lại Olivia, người bị chiếm hữu bởi những linh hồn báo thù, hơn là một con quái vật nào khác.

Điều gì đã xảy ra với Olivia?

Cô ấy có thể được đưa trở lại bình thường?

Tôi có thể làm điều đó không?

Mặc dù suy nghĩ của tôi là hỗn loạn,

Tôi đã dành thời gian đáng kể để trau dồi khả năng của mình nhằm tìm ra quyết tâm vững chắc giữa nỗi sợ hãi và sự không chắc chắn.

Tâm trí tôi có thể hỗn loạn, nhưng trái tim tôi vững vàng.

Vào lúc đó, tôi cần khuất phục Olivia mất kiểm soát.

Không có gì khác tôi nên quan tâm đến bản thân mình.

"Huuu..."

Tôi điều hòa hơi thở của mình.

Trấn tĩnh tâm trí, tôi tập trung.

Tôi đã kiểm soát và tinh chỉnh dòng mana của mình, nén bất kỳ lượng mana nào bị rò rỉ đến giới hạn tối đa.

Nén ngày càng nhiều hơn, tôi chỉ hướng nó vào việc tăng cường [sức mạnh thể chất] của mình.

Khi Olivia, hai cánh tay bao trùm trong bóng tối đen kịt, lao vào tôi như một con thú hoang, tôi đã xoay sở để làm chệch hướng đòn tấn công của cô ấy bằng tay không.

*Kang!

Bên cạnh âm thanh kỳ lạ của những cánh tay va vào nhau,

"Thật là một linh hồn hèn hạ..."

"Kuu...!"

"Sao ngươi dám động vào cô ấy."

Tôi tấn công Olivia mạnh mẽ vào một điểm quan trọng.

*Thud!

Chỉ với một cú đấm đó, Olivia đã bị đánh bay như một hòn đá, ngã hàng chục lần trên sân với một tác động nặng nề.

Tôi không thể sử dụng thanh kiếm của mình.

Tôi không thể mạo hiểm giết Olivia.

"Kuuhhhhhhhh..."

Sau khi bị ném đi một khoảng cách đáng kể, Olivia cố gắng đứng dậy.

Có phải đòn tấn công của tôi, nhằm hạ gục cô ấy, không đủ mạnh?

"Kk..."

Lấy một tay che mặt, Olivia bắt đầu phát ra những tiếng rên rỉ bị bóp nghẹt.

"Kk-hu... Hu... Huk... Kk-huk-huk..."

Đó là một tiếng kêu đáng lo ngại.

Những giọt nước mắt đỏ thẫm trào ra từ mắt Olivia.

Có phải chúng gây ra bởi nỗi đau của những linh hồn báo thù đang kiểm soát cô ấy không?

Hay nỗi đau khi chống lại tôi chống lại ý muốn của cô ấy? Hoặc có lẽ cả hai?

Làn khói đen bốc lên từ cơ thể Olivia.

Trong làn khói, những bóng dáng giống con người liên tục hiện ra và biến mất.

Quá nhiều linh hồn báo thù đã bén rễ trong cơ thể cô ấy đến nỗi nó dường như không thể chứa chúng được nữa, thay vào đó, chúng giải phóng chúng ra ngoài.

"Uh... Uh... Uuu..."

Vẻ ngoài của Olivia thật đáng thương, đáng sợ và quái dị. Tôi không thể xác định liệu đó là Olivia hay những linh hồn đang đau khổ.

"Uhuk... Uhuk!"

*Screeeaaaam!

*Growl!

Khi làn khói đen bao quanh cơ thể Olivia phát ra những tiếng động chói tai, chói tai, một sóng xung kích cực lớn san phẳng cỏ của vùng đất hoang.

- -Chết đi.
- -Chết đi.
- -Chết đi.

- -Cứu tôi.
- -Tại sao lại là tôi?
- -Tôi muốn sống.
- -Uhuhuhuk...

Đó không phải là tất cả.

Sóng xung kích không chỉ đơn thuần tạo ra những cơn gió; nó cũng gây ra ảo giác thính giác kỳ lạ, như thể hàng chục nghìn giọng nói đang thì thầm vào tai tôi cùng một lúc.

Nó chỉ kéo dài một lúc.

Đầu tôi như muốn nổ tung.

Khi tôi nhất thời mất phương hướng giữa những lời xì xào áp đảo, Olivia đã đến bên tôi.

*Crash!

Với nắm đấm dang rộng của Olivia đánh vào tôi, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc bị ném lùi vài chục mét, kèm theo một tác động nặng nề.

Âm thanh rít lên lấp đầy không khí.

"..."

Bằng cách nào đó, tôi đã chặn được cú đấm của Olivia.

Tuy nhiên, mặc dù tôi đã chặn được đòn tấn công của cô ấy, khu vực xung quanh cổ tay tôi nơi đòn tấn công bắt đầu chuyển sang màu tối, như thể đang phân hủy.

Ảnh hưởng của Kier, Nữ Thần Tham Nhũng.

Khi tôi hạ gục Riverrier Lanze, tôi đã sử dụng Tiamata đã ô uế để kết liễu kẻ đang tiếp tục tái tạo vết thương cho hắn.

Bị nhiễm năng lượng của sự thối nát, Riverrier Lanze không thể chữa lành vết thương và cuối cùng không chống chọi được với vết thương của mình.

Bây giờ, đòn tấn công của Olivia, truyền sức mạnh của Kier, tìm cách phá vỡ rào cản mana của tôi và làm thối rữa cơ thể tôi từ bên trong.

-Ugh!

Cuối cùng, tôi triệu hồi Tiamata và tập trung [thần lực] vào vết thương.

Mặc dù không phải là không thể chữa lành, nhưng không thể phủ nhận quá trình này diễn ra rất chậm.

Sức mạnh của Kier cản trở khả năng tái sinh của Towan.

Cổ tay tôi nhói lên vì đau.

Olivia luôn luôn ghê gớm.

-Heh!

Nhưng bây giờ, cảm giác như thể tôi đang chiến đấu không chỉ với một Olivia mà là hàng chục nghìn kẻ thù đầy thù hận và khinh thường tôi.

Ao giác sẽ không dừng lại.

Sự ghê tởm, phẫn uất và tiếng la hét của những kẻ không muốn chết dày vò tai tôi, làm rối tung suy nghĩ của tôi như thể tôi bị nguyền rủa.

Tôi phải tập trung vào trận chiến.

Tôi cần khuất phục Olivia.

Tuy nhiên, tôi không thể nghe được những gì quan trọng đối với tôi.

Cảm giác đau đớn khi thính giác của tôi bị tê liệt, và mối hận thù ám ảnh khiến tâm trí tôi bối rối, cảm giác như chúng đang cố xâm chiếm tâm hồn tôi, gây ra những cơn chóng mặt đột ngột.

*Rầm!

*Crash!

*Screech!

Cuộc tấn công thể xác không ngừng của Olivia tiếp tục.

Các cuộc tấn công của cô ấy, thấm nhuần sức mạnh của sự thối nát, đã phá vỡ hàng phòng ngự của tôi và làm thối rữa cơ thể tôi.

Khi bị đảo ngược, sức mạnh của Towan biến thành một thế lực tham nhũng khổng lồ.

Nó giống như một sức mạnh ma quái sẽ đốt cháy mọi thứ nó chạm vào.

Tôi chỉ có thể chịu được cuộc tấn công dữ dội này nhờ vào sức mạnh của Tiamata.

Có lẽ những linh hồn báo thù bao trùm cơ thể Olivia chắc chắn đã khuếch đại [sức mạnh thể chất] của cô ấy và [sức mạnh thần thánh] của Kier.

Mặc dù [sức mạnh thần thánh] của Olivia vốn đã mạnh mẽ, nhưng nó chưa bao giờ đến mức này.

*Vút!

"...!"

Tiamata biến mất khỏi tầm tay của tôi và xuất hiện trong tay phải của Olivia.

—Olivia và tôi chia sẻ Tiamata.

Một tình huống bất thường xảy ra khi Olivia cướp Tiamata khỏi tay tôi.

Nhưng đó không phải là tất cả.

*Rầm!

Một tia sét đen giáng xuống từ bầu trời, và Tiamata, tỏa ra [sức mạnh thần thánh], ngay lập tức biến thành hình dạng của một thanh Ma kiếm bị nguyền rủa.

—Ma Kiếm Tiamata.

Cầm nó, Olivia tấn công tôi.

Không có thời gian để tranh giành quyền kiểm soát khi sử dụng Tiamata.

*Crash!

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài chặn nó bằng Alsbringer của mình.

Những ngày mà Olivia là một chiến binh mạnh hơn đáng kể so với tôi đã không còn nữa.

Tôi đã đạt được trạng thái Master Class, trong khi Olivia thì không.

Hơn nữa, tôi không giống những người khác chỉ đạt đến Master Class.

Với hiệu quả cao nhất trong [Tăng cường sức mạnh ma thuật], tôi có thể tạo ra một công suất mạnh hơn với cùng một lượng Ma thuật so với các Master Class khác.

Ngoài ra, tôi có một lượng ma thuật vô cùng lớn.

Vì vậy, về sức mạnh, tôi nắm giữ lợi thế.

*Kang!

Khi tôi và Olivia khóa kiếm, cô ấy gầm gừ dữ dội.

Mặc dù tôi mạnh hơn, nhưng vấn đề thực sự nằm ở chỗ khác.

"Chết tiệt..."

Năng lượng thối nát từ Tiamata bị nguyền rủa ăn mòn da thịt tôi.

Đây có phải là cảm giác sắp chết không?

Nếu kẻ thù của tôi sử dụng sức mạnh đó, sẽ không có vấn đề gì.

Tôi chỉ cần đánh bại chúng trước khi trận chiến kéo dài.

Nhưng giết Olivia không phải là một lựa chọn, và nếu cứ tiếp tục như vậy, cánh tay của tôi cuối cùng sẽ hỏng mất. Khi điều đó xảy ra, nó sẽ là dấu chấm hết.

*Vút!

"Ugh...!"

Có lúc, tiếng kêu của những vong linh báo thù dâng lên như một cơn thủy triều đau đớn, đập vào tai và sự tỉnh táo của tôi.

Các đòn tấn công vật lý, năng lượng thần thánh bị hủy hoại và lời nguyền của linh hồn.

Bất kỳ một trong ba kiểu tấn công này đều có thể khiến một người bình thường phát điện hoặc tử vong.

Tôi không thể giết Olivia.

Tuy nhiên, nếu tôi không làm vậy, tôi có thể sẽ chết.

-Giết... Ma Vương...

Một tiếng vang xa mang theo gió.

Một nhóm bóng tối xuất hiện ở đường chân trời.

- *Screeeech!
- —Ngựa ma.

Các hiệp sĩ cưỡi những con chiến mã bóng tối, lướt qua đồng bằng.

—Những Death Knight.

Những thứ này dường như đã chết cách đây không lâu.

Các Thánh Hiệp sĩ, được cử đi thực hiện nghi lễ thanh tẩy, đã đi đến hồi kết.

Giờ đây, được hồi sinh như những Death Knight bởi Olivia và những linh hồn báo thù.

Có một thời gian khi tôi và Olivia đấu tranh chống lại một Death Knight duy nhất ở thủ đô Rajeurn của Vương quốc Levaina, nơi Giáo phái Ma thần đã xuất hiện.

Thời gian trôi qua, và Olivia có được sức mạnh để tự mình tạo ra các Death Knight.

Nhưng giờ cô ấy lại dùng sức mạnh đó để tấn công tôi. Hàng chục con ngựa ma lao tới. Hồi đó, đối phó với dù chỉ một con cũng đã là quá sức. Hơn nữa, chính Olivia là người đã đánh bại Death Knight, không phải tôi.

Thời gian đã trôi qua.

Khi Olivia trở nên đủ mạnh để điều khiển các Death Knight, tôi đã trở nên khác xa với con người của mình khi đó và thậm chí còn hơn thế nữa so với con người của tôi trước khi phiêu lưu đến Rizaira.

"Huff!"

*Vút!

*Chém!

Tôi hạ gục cả con Ngựa ma và Death Knight trước khi chúng kịp phản ứng. Hiệp sĩ từng là Thánh Hiệp sĩ của Edina, giờ đã bị chẻ làm đôi, biến mất ngay lập tức.

Một ý nghĩ ớn lạnh lướt qua tâm trí tôi: Tôi đang giết một người từng là đồng minh lần thứ hai.

Nhưng các Death Knight không phải là đối thủ duy nhất của tôi.

*Clash!

Kẻ thù thực sự của tôi vẫn là Olivia Lanze.

Cô ấy lao tới từ phía sau, cú đá mạnh mẽ của cô ấy khiến tôi ngã sóng soài trên mặt đất.

Cú va chạm không quá nghiêm trọng, nhưng bên cơ thể tôi bị va chạm đau nhói.

Vấn đề không phải là tác động. Ở gần Olivia khiến tham nhũng lan rộng.

Các Death Knight tấn công, thể hiện sự nhanh nhẹn kỳ lạ của chúng.

Tôi đứng dậy và tóm lấy Alsbringer.

Alsbringer là một Thánh tích đã cho tôi sức mạnh khi đối mặt với kẻ thù mạnh hơn hoặc nhiều hơn.

Tôi đã mạnh mẽ hơn chúng.

Tuy nhiên, Alsbringer vẫn cung cấp sức mạnh khi bị kẻ thù áp đảo.

Với các giác quan nhạy bén, tôi tìm cách vượt qua sự nhanh nhẹn của những con ngựa ma đang lao tới và khuất phục Olivia. Sau đó, trong một khoảnh khắc ngắn ngủi:

*Loé!

Một tia chớp thắp sáng thế giới.

*Gầm!

Sấm sét xé toạc không trung.

*Crash!

Những tia sét giáng xuống các sĩ tử.

Thịt của những Death Knight vừa mới chết tan rã, để lộ hình dạng thật của họ – xương của họ. Chúng phát sáng nóng đỏ và dần biến thành tro bụi.

Tôi hướng ánh mắt về phía những bức tường của Edina. Giữa lúc tuyệt vọng, tôi thấy Liana đưa tay ra, vẻ mặt cô ấy vặn vẹo vì đau khổ.

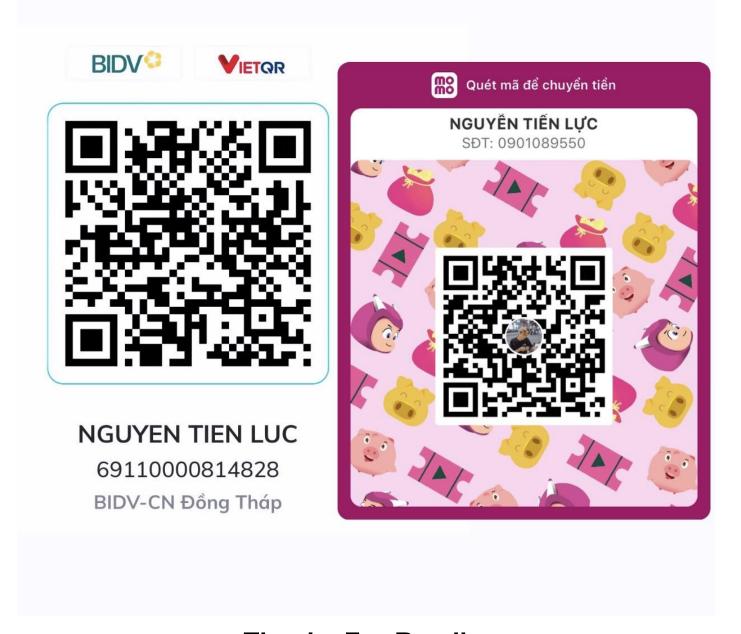
Mặc dù họ đã chết và được hồi sinh, nhưng tôi không thể thoát khỏi cảm giác rằng mình đang giết đồng minh của mình lần thứ hai.

Liana dường như cũng cảm thấy như vậy. Không, cảm xúc của cô ấy thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

Hành động của cô ấy đã khiến cô ấy phải trả giá bằng những đồng đội mà cô ấy đã gắn bó trong một thời gian dài, và giờ cô ấy buộc phải đối mặt với cái chết bị xúc phạm của họ bằng chính tay mình. Sự tuyệt vọng và tội lỗi hiện rõ trong mắt Liana.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading